

Næringsdrift: Træ, Jern og Stenful. (Mørk: Jeg har ikke talt om Træ!) Det ærede Medlem har dog talt om Trævarer. (Mørk: Nei, jeg har talt om Snedkerarbejde!) Godt, det er ogsaa om Snedkerarbejde, jeg agter at tale, og det var derfor, jeg henvendte mig til det ærede Medlem. Men jeg maa da sige, at Snedkerarbejde jo netop kommer i Berøring med Tolden paa Naastoffet Træ, og det er netop dette Naastof, som er betyngtet med de urimeligste Afgifter, saa snart det har modtaget blot en Smule Forarbejdelse. Der er allerede tidligere anført som et Exempel, at en ordentlig Kirkeværk koster 20 Rd. i Told, ja endogsaa for de dagligste Forbrugsjenstande maa man betale urimelige Afgifter for at faae Lov til at føre dem ind i Landet. Samtidig hermed have vi set paa Udstillingen i Sommer, hvorledes vore Snedkere staa saa høit som Snedkerne i noget andet Land i visse Retninger, og at de ogsaa ere i Stand til at udføre deres fortræffelige Møbler og kunstig udsorte Gjenstande endogsaa til Sverig og Norge; men hvorfor da ikke til Gjengjæld tage de billige Trævarer fra Nabolandene? Eller er det ikke stridende mod al sund Forstand, at vi ikke skulle nyde godt af de store Trævarerfabriker i disse Lande? Det ærede Medlem her tæt ved (Bille) oplyste jo, at de store Beløb, hvorom der her er Tale, gaa fuldstændig tabte og komme ikke Noget til Gode. Det ærede Medlem for Aarhus kan nok saa meget tale om, at det er dyrt at leve her i Landet, og at vi derfor bør beskytte vore Arbeidere; han kan dog ikke paastaa, at der for hver Dør, der indføres, gaar 3 Rd. tabt for den indenlandske Arbejder. Man kunde tage utallige andre Exempler. Alene det, at føre Træ herved i høvlet og pløiet Tilstand, det er hidtil blevet forhindret paa den urimeligste Maade, og det, skjøndt der alene i Transport spares 15 pCt. af Træet. Nu skulle vi derimod for at tilfredsstille dem, som her i Landet have anlagt Fabriker — et af de Andragender, der kræve Beskyttelse, er netop indkommet fra en Fabrikant, det er ikke blot saadanne Folk, der med deres egne Hænder staa og høvle — men for hervedværende Fabrikanters Skyld skulde vi vedligeholde Beskyttelsen, medens alle Forbrugerne oppe fra Norge og Sverig kunne faae alle disse Varer billigere — selvfølgelig fordi de sende deres Gæster udover hele Verden og i det Hele have lagt an paa at drive denne Fabrikation paa den billigste Maade, efter den største Maalestof, vi skulle for at tilfredsstille de indenlandske Fabrikanter have den Fornøielse ogsaa at transportere herved $\frac{1}{6}$ mere Træ end nødvendigt — saa meget regnes nemlig at tages af ved Høvlingen. Disse Exempler kunne forøges i det Uendelige, og de ville alle vise, hvor urimelig og uforstandig hele denne Ordning er fra vor Side. Jeg var forleden nede at se til de vandlidte Egne, og jeg saae da, at det paa mange Steder er meget vanskeligt, skjøndt man Intet hellere ønsker end at tage fat paa det be-

tydelige Arbejde, der kræves, at indrette det saaledes, at Folk kunne faae Bolig at være i; men hvad var nu simplere end at forskrive nogle af de færdige Træhuse, som fra Sverig og Norge udføres ikke alene til europæiske Lande, men endogsaa til Amerika? Det er imidlertid Noget, man slet ikke fjender noget til herhjemme, og hvorfor ikke? Forbi saadanne Træhuse i Kraft af den eiendommelig kloge Lovgivning, som vi have paa dette Punkt, skulle spare Told, nemlig efter Vægt, og derved blive saa dyre, at der ikke kan være Tale om at indføre dem. Det er et af de mange og i høit Grad talende Exempler paa, hvor uforstandig vor Lovgivning er paa det her nævnte Omraade. Nu maa man ikke tro, at vi og Andre ligesaa vel som Regjeringen have i Sinde at ødelægge alle vore Snedkere, Skræddere og Stomagere; tværtimod, vi have taget det allerbetrydeligste Hensyn til dem, vi have kun fordret en lille Medsættelse og kræve ikke, at man pludselig skal ophæve Beskyttelsen og tilveiebringe en stor Forstyrrelse i Forholdene. Vi have kun troet, at man ikke i hele Befolkningens Interesse skulde tilbageholde et almindeligt Fremstridt til en forstandig og hensigtsmæssig Ordning af disse Forhold. Fort. Gr. at nævne en Arbejdsgjenstand, hvor jeg dog tror, man kunde foreslaa, til Trods for det ærede Medlem for Randers (Nøe), at man uden nogen som helst Betænknelighed kunde have al Told svær, skal jeg anføre en Artikel som Handsker. Det er en snuik Artikel og en meget stor Udførselsartikel, jeg tror, at der i det sidste Aar er udført Handsker til et Beløb af over 100,000 Rd., og der udføres stadig Mere og Mere af dem. Naar man er i Stand til at udføre Handsker, forekommer det mig, at man uden al Fare kan have al Beskyttelse. Den allerstørste Vanskelighed ligger maaske i Tilveiebringelsen af Stindene, men det er ligesaa vanskeligt at forstaae en saa stor Mengde Arbejdere, som denne saa rask fremadskridende Industri gjør nødvendig. Det vil altsaa ikke staa Arbejdere. Naar man i det Hele taget taler om den overordentlig store Forstyrrelse, som vilde væltes ind i vor Industri, fordi vi ville ophæve Beskyttelsen, saa vil jeg dog spørge om, hvad det er for Summer, her er Tale om. Se f. Ex. paa Prisbevægelserne i det sidste Aar! Der ville De se, at det er andre Aarstager, der forstyrre Industrien i langt høiere Grad, i det Hele Konjunkturerne. Rast Blikket tilbage blot paa de sidste tyve Aar før Krisen i 1857 og se, hvorledes Priserne paa alle disse Artikler og hvorledes Vilkaarene for alle Produktionsforholdene have forandret sig, og De ville se, at Konjunkturerne have langt mere at sige end alle disse smaa Forandringer, som der her er Tale om. De allerflestes Anker og Klager, som her ere komne frem, ere i høieste Grad overdragne, I Udvalget havde vi sidste Aar Velighed til at se nogle Oplysninger fra den daværende Finantsminister om, hvilken Betydning Folks Klager havde;